

1.
De weerwolf van Arundel
Phil Hirsch

Het weer was op 6 juli 1943 's avonds erg drukkend op de centrale Salomons Eilanden. De hitte hing als een opgeblazen, pafferige kwal over alles heen, ook over de rimpelloze zee. De lucht was zeer vochtig. Aan het zwerk hingen zwarte wolken als de gordijnen in een sterfkamer. Alles in aanmerking genomen was het een ideale avond voor een invasie ...

Op zee koos een groep Amerikaanse torpedobootjagers in alle rust positie voor een beschieting van het eiland New Georgia, dat in handen van de Japanners was. Over de slingerende laadnetten gingen mariniers aan boord van de landingsschepen voor een aanval.

Aan boord van de torpedobootjager 'Strong' luisterde luitenant Hugh Barr Miller, ex-achterspeler in de voetbalploeg van de universiteit van Alabama, evenals vroeger voor een belangrijke wedstrijd, gespannen naar de combinatie van instructies en aanmoedigingen over de scheepsradio.

'Vanavond beginnen we aan de tweede fase van onze campagne om de buitenste rij eilanden van de vijand te veroveren of ze te neutraliseren. Zoals jullie weten hebben we hem verdreven van Guadalcanal en van de

zuidelijke eilanden van deze archipel. Hiermee hebben we echter nog slechts de laagste sporten beklommen van de ladder die ons tenslotte naar Japan zelf moet voeren. Er ligt nog een lange weg voor ons, maar als we de Japanners eenmaal van de Salomonseilanden verdreven hebben, liggen de Bismarck eilanden voor ons open en daarna de Marshalleilanden en de Marianen.

Denk aan dit alles als jullie vanavond je posities inneemt. Het beste en veel geluk.'

Er kwam verder niets uit de luidspreker. Het bevel om de gevechtsposities in te nemen weerklonk door de ingewanden van het schip, langs de buizen, het netwerk van pijpen en leidingen, tot in het stalen hart van het vaartuig.

Toen luitenant Miller aan dek kwam om zijn plaats in te nemen, greep hij een gele waterdichte jas en trok die aan, terwijl hij grapjes maakte met enkelen van zijn kameraden, die wachtten tot zij het smalle laddertje op konden.

'Wat dacht je van dat praatje, Hugh?' vroeg een van hen. 'Het was zeker net alsof je weer in de kleedkamer van het stadion was, hè?'

'Daar leek het wel op,' zei Miller glimlachend. 'Het deed me denken aan een praatje dat we in mijn laatste jaar kregen. In de rust stonden we tegen Auburn twee punten achter. Auburn had twee geweldige backs die voortdurend op het laatste

ogenblik onze aanvallen afbraken. In de laatste minuten voor de rust draaide ik me een keer om, de bal kwam op me af en ... BONG!

Een Japanse torpedo maakte een eind aan het verhaal van luitenant Miller. De torpedo drong de romp binnen, zodat deze brak, juist achter de voorste ketelkamer.

Met een serie daverende klappen brak de 'Strong' in honderden stukken verbogen metaal. Hij zonk bijna onmiddellijk en de meeste opvarenden